

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES D' UNA SOCIETAT DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número. . . . . 2 céntims.
 Fora de Palma » . . . . . 2 1/2 »
 Números atrassats » . . . . . 4 »

Sonará cada dissapte, si té vent á sa flauta.

S' envian es números á domicili, tant á dins Ciutat com á ses Viles, pagant per adelantat á s'Administració (Cadena de Cort n.º 11), 1 pesseta á conte de 16 números.

SA JAYA SERRADA.

Dijòus va essé *Sa Jaya Serrada*, y es pòt dí que casi ningú s' en va téme.

Ara fa cént ò docents anys qu' aquest dia no hauria passat tan desapercbut de sa gent.

Còm ets homos de llavònses s' axecávan amb so sòl y no estavan tan atareats còm ara, perque no hey havia tants de forats que tapá, ni tants de descosits que serzí, ni tants de punts ahont atendre, ni tenian tants de papés que maneljá, ni tantes contribucions que pagá; ni tants de maldecaps còm ara per gordarsé de pillos amb elevita y de llops amb péll d' auveya; y per altra part sa carn anava barato, es ví á dos doblés y s' òli á sis, y sa verdura la regalavan y es queviures estavan en òrri; per axò tenian temps y retemps d' entretenirse amb aquestes cabòries y pòrros-fuyes.

Al dia d' avuy ses feynes y es gastos se son multiplicats d' una manera fabulosa y axò de *Jaya Serrada*, y fé els passos ò ses estacions, y altres còses per l' estil d' en temps passat; son sa derrera pussa que mos pica. Y sinó, digau-mè: ¿Quins doblés mos pòden dú aquestes veyesques?

Per axò mateix: Quants de vòltros, joves, me preguntareu: ¿Que vòl dí *sa Jaya Serrada*?

Jò vos ho esplicaré axí còm milló enténga y sápigá còm á bòn ignorant que som.

Sa gent antiga simbolisava ò personificava sa Corema per mèdi d' una *Jaya* de papé, de cartó ò de fusta entretayada ò pintada. La figuravan magre, perque sa Corema observada en tot rigó posava magre á tothom. Li pintavan un bacallá amb una má y un manat de pastanagues amb s' altre, aludint á lo que més se consumia durant aquell temps d' abstinència.

Li posavan sèt pèus perque sa Corema dura sèt setmanas, y la feyan véya y llétja perque s' abstinència no agrada-va á ningú, encara qu' aquesta costum contas molts de sigles de durada.

Es dimecres de cendra penjavan *sa Jaya Serrada* dins es menjadó ò botiga de cada casa, y cada diumenge li taya- van un pèu des sèt que tenia.

Es dijòus de sa quarta setmana era mitjan Corema per havé fét ja la gent vint dijunis d' es coranta que ténen ses sèt setmanas, y deyan qu' havia passada mitja *Jaya*. Per axò aquell dia la serravan per mitx, y romanía mitja *Jaya* amb quatre pèus; y d' aquí vengué es dirli: *Sa Jaya Serrada*.

¿Ja 'u eran ignorants ets homos d' aquell temps! Avuy en dia que sa lley d' es dijuni es lletra antiga d' aquella que se lletgeix poch, sa Corema passa que còm que no 'u sia, y no vé es cás de serrá sa *Jaya*, y vat' aquí perque ningú hey pensa.

En lo que pensám ara de debò es en fé serrá ets escalons de mitjá qu' hey ha p' es portals y escaletes per lliberarnos de sa nòva y estraña contribució de s' Ajuntament, y en fé serrá ses pòrtes que s' òbrin per defóra y fé que s' òbri- guen per dedins, per veure de lográ es mateix fi.

Sòls per contrariá s' Ajuntament mos estimam més gastá sètze duros amb òbra y está malament ò incomodats, que dos de contribució ò *contribulació*. Aquest nòm es ben adequat per tots es qui fojim de dijunis y Coremes.

Llástima qu' axí còm s' Ajuntament vá pensá en ses travallades d' ets esca- lons que surtan de *línea*, y en ses ca- parrotades de ses pòrtes que s' òbrin es temps qu' un passa; no pensás també en sos colomés qu' es vént fa volá; y en sos coloms qu' embrutan ses teulades y no mos déxan aprofitá s' aygo de pluja y mos veym obligats á passá sèt d' estiu; y en sos colomistes que tiran pedres y fan goteres á ca' s veynat, y desparan tròns posant en perill sa vida de qual- que señoreta qu' está quieta dins ca- séua; y en sos cans que mossegan es que passen; y en ses véles de ses boti- gues que toman es capells des señós; y en sos trasts d' es qui fan feyna defóra, ocupant es lloch de s' acera; y en ses canals y en sos tésts de flòrs d' es bal- cons que sòlen batiá amb aygo bruta es

qui ja son batiats, en dia de bòn sòl quant un no ha prèns paraygo; y en ses peanes de balcó que á lo milló diuen m' en vaitx sense mirá qui hey ha dalt ni qui hey ha baix; y en sos famés que mos regalan d' estiu y d' hivèrn ter- cianes y pútrides; y en sos reconcs de bon' oló; y en ses cases de truy y bor- dell que no déxan dormí es veynats; y en sos pilonets des carrés y cantonades y en tants y tants d' objectes que son s' espasa de Damoclés penjada amb un fil demunt es cap de tothom.

Si s' Ajuntament hagués posat contri- bució demunt tot axò poria haverla féla més jeugera y veyau quina riquesa més gròssa per gastá amb empedregats y amb abres y amb fònts y amb págues y amb altres deutes atrassats!

Més, torném á *sa Jaya Serrada* qu' es lo que fá al cas y no fugiguem de s' as- unto.

Era tanta sa bulla que movia la gent en havé passat mitja Corema, qu' hey va havé una temporada qu' hasta se feya una funció en semblant dia per divertí es públich. Aquesta funció consistia en lo siguent.

Es Botxí y Es Matarrates (*Liberanos Domine*) feyan una figura de pedassos y paya y la vestian de véya. Demanavan permís á n' es Jurats per posá un cada- fal devant La Sala; y es dia de *sa Jaya Serrada*, demunt aquest *cadalso*, á s' uy d' es sòl y á la vista de tota la patulèa d' atlòts y bergantells, nins y nines, xo- quinetes y dides sèques; amb una serra de fusté, En Matarrates y Es Botxí ser- ravan aquella figura, y s' hi movia una alulèya y un *sar quintin* de lo més fa- rest en mitx de Cort.

Avuy, sa gent menuda en lloch de pensá en *sa Jaya Serrada*, pensa en ses juguetes del Ram que están per arribá, y en si han vengut ja aquells Catalans qu' en sòlen vendre; y en si han comen- sat ja sa rifa á can Aguiló des carré de Sant Nicolau, ahont hey sòl havé còses bònes. Y per cèrt qu' enguany hey ha una gábia amb un passarell tan natural que canta, remena es cap y sa cóua y es capás d' enganá qualsevol per lo bé qu' heu fá.

Ja es un bon reclam aquest ausell per agafà pessetes maldament sian lises ò foradades.

Y ses polletes qu' antigament no més pensavan en qu' arribasen es Diumenges per pegà un' estisorada à n' es peus de *sa Jaya Serrada*, ara pensan en comprarè un bon vestit, ò un' alhaca, ò un devocionari hermós per tenirló amb ses mans en anà a l' Iglesia, maldament no sápien lletgi cap mica.

Lo qu' importa es que tothom veja que son señores sa Setmana Santa y que ténen rosari y devocionari com ses altres señores; per no essè manco que elles; y que es defòres des libret sian vistosos, y que còst poch, y que dedins hey haja qualque estampa; maldament estiga escrit en turch y duga s' Alcorán de Mahoma.

Y es tanta sa curòlla de triarló bò y barato, que s' en van de botiga en botiga y heu fan trèure tot, perque no basta mirarsó dins es mostradós, heu han de tocà amb ses mans per voreu bé, y s' hi están hores concertant, y à la fi: ¿qu' es estat? No rès. Ja' u comprarém demà y se passan tota *sa Jaya Serrada* mirant (s' entén p' es forro) quants de devocionaris hey ha venals dins Ciutat per pensá quin ha d' essè es que compraran es dissapte del Ram.

Y axò que passa amb un devocionari, passa amb ses alhaques y en sos vestits y en tot. Es doblés son mals de trèure de dedins sa bossa.

Més de dos pichs succeheix qu' en tornarhi ja' u troban venut y aquest xasco los esta molt bé p' es temps qu' han perdut y han fèt perdre.

Ets homos grandolassos y sèrios del dia se riuen també de *sa Jaya Serrada*.

Altres còses de més pès ocupan es sèu pensament. Aquestes ximplès des antichs son còses ridícles. Si' s tractás de parla de religió ò de política ò de filosofia moderna, sense entendrén brot, ja seria un' altra còsa.

Jò' n sé que ni en miracles creuen, per patents que sian; però amb axò de qu' hey ha qui amb un joch de cartes diu lo qu' ha de succehí, ò amb axò altra més de mòda de qu' hey ha persones que fan sorti ets esperits, y hey conversan, y fan doná de paré à s' esperit d' En Cervantes ò d' En Murillo, y el fau parlá per mèdi d' una tauleta de tres cames, no hey tònhan cap casta de dificultat ni hey ha rès per ells tan cèrt en el mon.

Y alèrta que vos ne rigueu, perque vos ho farán pagá de mala manera. Sabeu que la ténen de jelósa en aquesta còsa d' esperits que parlan.

Bé fan, moltíssim bé, aquells que pensan ara fé una casa per lòcos perque, si ets antichs eran ximplès, (benehida ximplèsa); molts de moderns son lòcos fermadós y maniàtichs de tan mala lley qu' es mesté gordarsè de ells com d' un cá rabiós que mossega, ò d' un tròs de

porch trixinat (vòl dí treginat) d' ets Estats-Units.

Es camins antichs eran plans y un homo podia aná bé p' es mitx, però es que fan avuy en dia son molt bultats y es qui los passen van à pará à una ò altra de ses sèues voreres per porè caminá.

PER D' AUBEÑA.

SES CONFRARIES.

Per dins viles y ciutats
S' hi veuen hòmos y dònes.
Que duan caretès bones
Per amagá còrs dañats.
Aparentan no tení
Pò de Mèco ni de Déu,
Y es més peruch es pit sèu
Que es pitet d' un colomí.
Sa pò es qui los fa germans
De més d' una Confraria
Quant sènten sa cantoria
D' es jovenets escolans,
Que van sonant campanetes,

Diga-dinch.

Y cantan dins ses entrades
Ses botigues y escaletes.....

Diga-diga-dinch.

—A fé nòus Confreres vinch.

Confreres y Confrasses
De la Confraria Santa,
Que se pica de taranta
Moltes vegades y espèsses;
En veure joves ardiats
Que de cént llegues enfòra
S' atrevexan en mal' hòra
A assignarlos amb sos dits.
Veniu qu' aquí duch rosaris
De tronquets de vinagrella,
Imátges y escapolaris,
Y ciris de la capella,
Que vòstr' honra desentela.

Diga-dinch.

Es qu' es ténga per Confrere
Ja pòt prendre una candela.

Diga-diga-dinch.

Qui' n vòl una, aquí' n té cinch.

Confreres de la gran Santa
Magdalena penitenta,
Que de jove fonch dolenta
Y de vèya una geganta
De sa fé de Jesucrist.
Gosau del mon sense fèl.
No tengneu cap moment trist
Qu' es fèt per vòltros el Cèl.
Vos basta acudir à Déu
Mitj' hòra abans que la Mòrt
Vos atrap. Direu: Déu meu
Me pésa de lo més fòrt
D' havè tocat tant de greix.....

Diga-dinch.

¿Qu' ets tú, Pèp? ¿Y prens candela?
Confrere' t fas tú mateix.

Diga-diga-dinch.

¿Una en vòls! Aquí' n téns cinch!

Confreres y Confrasses
Del bepeytíssim Sant March
Qu' es capell duys un pòch llarch
Per amagá cèrtes frèsses.

Vòltros que' n la Terra sou
Vius exemplás de paciència,
De tolerancia y prudència
Desque portau lo sant jou.
Mirau s' hermosa pintura
Des vòstro Sant advocat,
Y aquesta ròtja figura
De hòu que té al sèu costat.
Amb un bañam ben complet.

Diga-dinch.

¡Ay! Tú, Chesch, ¿has prèns candela?
Confrare també t' has fèt.

Diga-diga-dinch.

Quatre en téns. Jás. Serán cinch.

Confreres de Sant Benet
Qu' es des negres protectó
Maldament es sèu coló
Amach un pòch de blanquet.
Vòltros que mentint de fèt
Ses faltes disimulau
D' un mon fals y lo qu' es blau
Feyt torná coló de llèt.
Vòltros que ses medicnes
Conxeu per fé sorti
A cada galta un jardí
De ròses alexandrines
Per presentá bona cara.

Diga-dinch.

¿També tú, Gil, prens candela?
Tú mateix te fas Confrare.

Diga-diga-dinch.

Tres ne vòls? Jò te' n don cinch.

Confrasses y Confreres
De Sant Antòni gloriós
Advocat es més famós
D' ets ases amb antipares.
Vòltros que tení pensau
No tres, cinch cortés d' aguts
Y en volé fé de sabuts
De tant de sèbre bramau.
Davall aquest rich vestuari
Que vos tapa es pèl rucá,
De segú hey voldreu portá
Lo sagrat escapolari
De tan nòble germandat.....

Diga-dinch.

En Pere ja ha prèns candela.
Confrare es assegurat.

Diga-diga-dinch.

Digalí que' n prenga cinch.

Confreres de Sant Maciá
Que teniu ventura y sòrt
Que damunt triste dissòrt
D' un' altra axecada está,
S' ombligo ben capamunt
Tròb que teniu, si' l vos tòch,
Qu' es vòstro mèrit es pòch
Per arribá à tan alt punt,
Molt deveu está agrahts
A vòstron Sant Protectó,
Perque sens' ell, ¡oh, Señó!
Que seriau de petits.
Ell vos dona cént per ú.

Diga-dinch.

Si En Tòni, candela pren
Ja' s Confrare de segú.

Diga-diga-dinch.

Si' n té dues danhi cinch.

Confrasses de Sant Blay
Qu' es nirvis teniu criats
A fé tremolons pintats
Y estiraments de desmay.

Que sabeu plorà en volé
Y riure sense riayes
Per porè d'ú es vestit ple
De floquets y presentayes;
Y sabeu fé jòchs de mans
Y amb molta d'habilitat,
Tornau ets hòmos més blans
Qu'un poch de cotó cardat,
Per molt que ténga es còr d'ú.

Diga-dinch.

¡Francina! ¿y tú prens candela?
Confrassera ets de segú.

Diga-diga-dinch.

En llòch d'una prennè cinch.

Confreres de Sant Simó
Qué fugí de s' Ecce-Homo.
Confrasseres del Mal hòmo
Que li fa de companió.
Ell, per un vil interès
Son Déu y Mestre va vendre,
Y més tart el va fé prendre
P'es preu de trenta dinés.
¡Ay! Vòltros també donau
Moltes besades traydores,
Y à tot aquell qu'arribau
Feys tala amb ses estisores
Per tayarlos bona còta.

Diga-dinch.

¿Candela prens, Tonineta?

¡Jesús, y qu'ets de devòta!

Diga-diga-dinch.

No ni'n dones més que cinch.

Confreres de Sant Dimás
Qu'enclavat va robà el Cèl.
Confreres de Sant Miquel
Perqu'als pèus té Satanás.
Confreres d'ets Innocents,
De Sant Juan Gras, la Verònica,
De la Viuda Santa Mònica
Y des sèt Germans Durments,
De Sant Llatze, Santa Ajuda,
Sant Bartomeu escorxat,
De Sant Pere Regalat,
Y Santa Nòfre peluda,
Sant Nò y Sant Nè. ¡Quanta pressa!

Diga-dinch.

Tothòm, tothòm pren candela
Y essè Confrere confèssa.

Diga-diga-dinch.

Partilès de cinch en cinch

Preniu candelas arreu

Que per moltes que'n prengau

Més d'estojades ne tinch.

PEP D' AUBENA.

¡FORA CAPERUTXES!

No vos susteu: axò vòl dí que ja s'han acabat aquells abusos que, alguns des qui acompanyaven ses santes imátges, à sa processó des *Dijòs Sant*, solian cometre; y los cometian perque duyan sa cara tapada y no corrian perill d'empa-hirse.

¡Fòra caperutxes! deyan ja fa molts d'ans es vertadés catòlichs que desitjan veure ets actes públichs des nòstro culte amb tota aquella seriedat y bòn orde que los correspon.

¡Fòra caperutxes! deya L' IGNORANCIA l'any passat, després de fé avinent ses reflexions qu' eran del cas.

Y, gracies à Déu, sa nòstra Diputació provincial, y es Directó de ses funcions religioses de *La Sançh*, han resolt y acordat qu'enguañy no s'admetrán ses caperutxes. ¡Molt-ben fét!

Axò no vòl dí que no n'hi vajin unes quantes, còm qui diu per mòstra y recordansa, però seràn d'aquelles de *la casa* y no se propassaràn còm heu solian fé ses de *fòra casa*.

Axò no vòl dí qu'aquesta processó hagi d'essè manco lluhida, ántes al contrari, enguañy, que no hey podrá havé truy, que tots se conexerán, que seràn invitades, totes ses Corporacions, y que se retirará més dejorn (perque sortiran més prest.) enguañy es ocasió de qu'es vertadés devòts hey assistescan, donant pròves de sa sèua piedad y *despreoccupació*.

Un dia axí comparexan es menestrals à l'antiga, ets hortolans honrats, es marinés agrañits, es nòbles señós y ses Autoritats faels: un dia axí es ben apropiat per fé veure que es bòn mallorquins guardan sa fé des sèus antepasats y la saben mostrá públicament.

¡Fòra caperutxes!

UN PROHÒM.

XEREMIADES.

Insertam. amb molt de gust s'atent *Remitit* de s' *Associació d' excursions Catalana*, que diu axí:

Barcelona 16 de Mars de 1881.

Sr. Director de L' IGNORANCIA:

PALMA.

MOLT SR. MEU Y DE MA MAJÓ CONSIDERACIÓ: Permetim' donarli algunas explicacions sobre algunas ratllas dedicadas á l' *Associació d' excursions Catalana* que tinch la honra de presidir, y que lleigeix en la primera *xeremiada* de son número 91 de 12 del actual.

No havem publicat encara la *Ressenya de la excursió à Mallorca* que feren lo estiu passat varios individuos de aquesta Associació, perque ha de sortir íntegra, acompanyada de varios grabats y planos, en lo *Anuari* qu'estám preparant y que contindrà aixís mateix las actas íntegras de algunas altrs excursions importants verificadas l'any passat per l' *Associació d' excursions Catalana* ó per individuos d'ella. L'acta de la de Mallorca te 64 quartillas y no tenia cabuda en nostre *Bulletí mensual*, íntegra com mereix publicarse.

Aquesta *Ressenya* fou llegida per son autor Sr. Tobella en la vetllada inaugural del any académich, celebrada lo 16 de Desembre prop passat, y per aquest dato podrán VV compeudré la importancia que volguérem donarli y lo bon recort que guardan de la excursió los que tingueren lo gust d'assistirhi y que ns han fet venir ganas de repetirla als qui no poguérem acompanyarlos.

Li agraheix la inserció de aquestas ratllas son afín. S. S. Q. R. S. M.—Lo President de l' *Associació d' excursions Catalana*,—RAMON ARABIA Y SOLANAS.

* *

Sa Redacció ha rebut un' atenta carta del Señó Comandant de Marina de Mallorca convidant es director de L' *IGNORANCIA* à una reunió preliminar per fundá sa Junta local de *Salvamento de naufragos*. Aplaudim aquest gran pensament y agrañim s'honra qu'hem merecudá à tan distingida y estimada Autoritat.

Es General Governadó que tenim ara, en sab la prima d'aquesta casta de fets heròichs. Un vespre heu demostrá salvant ell mateix la vida à una mala fi d'inglesos. Suposam que 'l Señó Comandant de Marina heu sap y que contarà amb sa sèua influyent y activa cooperació per dú à bòn port aquest magnífich pensament.

* *

Hem estat convidats per veure una custòdia arreglada à n'es plá fét per un amich nòstro qu'ha reconstruhida Don Ignaci Fusté y Cañes, que viu à n'es Sèt Cantons, n.º 4, destinada à sa par-ròquia de la vila de Santa Margalida y aquestes vecins poden contá que tendrán un' alhaca de molt de gust per lo bé que l'ha dexada dit artista, ja acreditat de molt ans amb aquest gènere de restauracions.

* *

—Acolta, Ciriach; ¿tú que sabs quant, poch més ó manco, se publicara es programa des Certámens y concursos artístichs, científichs y literaris, que diuen que s'han de celebrá p'es Gost qui vé?

—No 'u sé.

—Perque diuen que ja n'hi ha qu'han posat fil à sa guya, des qui pensan arribá es cap d'avall des cós.

—¿Y còm pòt essè axò, y encara no los han dat es *sús*?

—Si t'he de dí la veritat, jò crech que sa gent xerra demés. Emperò de tots mòdos es temps passa, y es qui no se trobarán ben arromangats es dí que donarán es *sús* no sé còm heu farán; perqu'es mesos corren, y s'escruiure un' òbra, ó pintá un cuadro, ó compondre una pèssa musical, ó estudiá una estátua, no son ceses de fersè en poch temps.

—Ja 'u veurem, veèm: ell ja no deurán torbarsè molt à badá barres.

* *

Roma va essè fiya de llops.

Sa provincia de ses Balears ha estat fiya de cavalls; però de més bònà llevó qu'aquells llops perque son mòrts, y es cavalls, no sòls son vius sinó qu'els se dura sa pubertad.

Vejin sinó un anunci des diaris que

ofereix à ses égos pátries: «*Los Caballos padres de la Provincia.*»

Axò de casarmos amb facilitat y per no rès, à n' es mallorquins mos vé des nòstros pares.

Per axò ses mallorquines no duen dòt. Y encara vòlen *las gananciales*.

* *

—¡Fieta méua, patrona Bòga! ¿què no sàben que sa *Juntament*, mos ha imposat 75 duros de *Contrabació* per mor d'ets escalons de sa casa des méu gènre?

—¿Què vòl dí? y ell *domés* en trèu dues unsès de renda..... Y ¿còm es axò?

—¡Foy! perque diuen que té vint y un escaló en mitx des carré, y diuen que no n'hi pòt tení cap. ¡Vees! *después* que mos varen acalá es pís des carré; abans hey entravan à pèu plá: La veritat patrona Bòga, si axò va axí mos n'anirem à viure dins sa barca.

—O armá un *paréco* y pujá à ses cases còm que issa ses vèles.

—Y à Mèstre Cinto perqu' es séu escaló surt un quartet ley vòlen fé pagá sensé. Ay ido.

—¡Ja estam ben posats!

* *

—Pere, ¿L' IGNORANCIA que no fa sermons enguañy?

—Jò crech que sí. ¿Perqu' heu dius, Miquèl?

—Perque jò ni n'feria un molt bò.

—Còm es ara. ¿Què diries?

—Qu' es hora qu' es Batles d' algunes viles tanquin es xòts que ja van massa allòura, enviant à jèura dejorn sa fadrinea qu' alhorota es pòble y molesta es vecins pacífichs y honrats, fins à no dexarlos dormí ni está en pau à ca-séua, majormènt ara à sa Corema que son dies de retiro. Antigament, à les dèu de sa nit sa tancavan ses tavernes y anava molt bé: no hey havia tants d'escándols còm ara. Llavò diria à n' es Guardias-Civils.....

—*Cuidado*, qu' aquests no necessitan sermons téus.

—Bòno, jò no més los donaria un consey.

—Un consey sempre es bò. Meèm digués.

—Que quant fan passada per ses tavernes ahont hey ha villá, encara que vejín bolles y tacos en mans des jugadors, no s' fian molt d'ells, perque aquests ara han prèns sa curòlla, de jugá en ses bolletes petites que fan pòca remó quant les tiran demunt es villá, sense ferles corre, y molts de joves es dissapte jogan sa setmana ántes d'arribá à ca-séua. Sabs que n'hi ha de mares que plòran y patexán fam per aquesta causa. Jò'n coneix moltes que no ténen fesomia.

—Tú téns molta de rahó. Seria bò que s'hi posás remey; però, ¿y qui heu atura? ¿No sabs que totes ses cases de joch pòsen guardies de vista?

—Sí es qui n' ténen obligació vigilas-

sen y no fèssin uys gròssos, sa pèsta no faria tants d' estragos. Y si L' IGNORANCIA tragués à ròllo es nòms des pòbles ahont hey ha aquest desgavell, molts de Batles serverian es llum més dret per pò d' havé d' está à la vergoña.

—L' IGNORANCIA los publicarà y molt més si los hi dius. Ella no té rucs à sa llengò, ni renta sa cara à ningú. Bòn punt l'hi tòques.

—Ydò, dexa fé que jò n'hi donaré una llista ben llarga, si la còsa no se compòn.

Señós Batles, ja'u veys: L' IGNORANCIA desitjaria que no la posásen en compromissos. Fòra sòn, vigilau ó dexau sa vara.

* *

Heu de pensá y creure qu' es Municipal d' un barriò d' aquesta molt nòble y endeutada Ciutat, s' altra dia se va escometre amb so fematè des mateix barriò; y un amb s' altre se congoxàren y se fèran confianses sobre lo que los trèya es séus respectius càrrechs. Que se diguèren, ni lo que va passá, heu ignoram: lo cèrt va essé que dins pochs dies à La Sala s' havia presentada una dimissió, y en es grèmi de fematès hey havia un confrare nòu.

Aplaudim s' acta de bòn sentit que aquell funcionari públich sabé realisá, riguentse des respectes humans, y..... d' uns señós que no pagan es séus criats.

COVERBOS.

Un señó andritxòl contava un dia dins la fonda qu' havia vist un paysatge amb uns arbres frutals tan ben pintats que segons deya éll s' hi afuavan ets aucells pensantse qu' eran de bònveres.

Amb axò, un traginé sollerich que l' ascoltava, li entimá aquesta:

—Mirsé, jò en vatx veure un' altra pintat, tot plè de néu, pintada; qu' estava part d' avall es Born, per més seïes, y tots es qui li passavan per devant feyan ohissos.... des fret qu' els agafava.

—¡Ni ets andalussos les saben empaltá més gròsses!

* *

Quant mudàren es kiosko d' En Tòni des Mercat un pagès trobá una pesseta allá ahont estava abans.

Passava un Municipal qu' heu vé, y li va dí:

—¿Germá, què l' heu trobada ara?

—Sí señó; (contestá.)

—Donaula'm ydó y la duré à La Sala per veure si surt son amo.

* *

S' altra dia una señó enviá es séu criat à dú tres butaques des Circo.

—Jó no les podré dú. ¡Sab que pèsan!

PORROS-FUTES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—*Amb so timó y ses cotes,*

SEMBLANSES.—1. *En qu' hey ha claustre.*

2. *En que puja per graus.*

3. *En que está fermat.*

4. *En qu' hey ha mossos.*

TRIANGUL.—*Cavallé-Cavall-Caca-Cac-Ca-C.*

CAVILACIÓ.—*Escaló.*

FUGA.—*No pòts dir blat fins ceurel dins es sach.*

ENDEVINAYA.—*Manacó.*

LES HAN ENDEVINADES:

Totes:—*Ningú.*

Sèt:—*Un Atlòta casadissa.*—(Aquesta mos remet ses siguent glòses.)

Si es *Sardíne* s' es casat

Es còsa que m' desagrada

Perque era bona jugada

Si jò l' hagués atrapat.

Jò li assegura y me crega

Qu' amb aquest *festetjadis*

Hauria viscut felis

Si no m' hagués armat brega.

Y una no més.—*En Pèp, de na Catalina.*

GEROGLIFICH.

ROÑA

RI RI ¡Ay! : SON

UNA MONEYA D' ALGÉ.

SEMBLANSES.

1. *¿En que s' assembla un barbé à n' es fret?*

2. *¿Y Manacó à Ciutat?*

3. *¿Y una fuya d' abre à un Ministèri?*

4. *¿Y un rosari à un pònt?*

X.

TRIANGUL DE PARAULES.

• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •

Ompli aquests picls amb lletres que llegides diagonalment y de través, digan: sa 1.ª retxa, lo que sòl toca molt sovint sa música de Regiment; sa 2.ª, un llunatge; sa 3.ª, una part qu' hey ha aygo; sa 4.ª, lo que tothom té si es condret; y sa 5.ª, un número romá.

J. S.

PREGUNTES.

1. *¿A ne qui matan sense ferli mal?*

2. *¿Qui es aquell jornalé à ne qui l' amo perqui l' a se feyna no l' paga may?*

3. *¿A ne qui passetjan eucadenat y no ha còmès cap delicté?*

4. *¿Qu' es allò que feym y may mos ne temem?*

X.

FUGA DE VOCALS.

Q. F. .N P.N. F. .N C.V.

LLIMPIECÉ.

ENDEVINAYA.

Tan al uy me duys,

Seas' essé mal' eyna;

Que me feys se feyna

Poñintmè p' ets uys?

II.

(Ses solucions dissapte qui cé si som vius.)

26 MARS DE 1881.

Estampa den Pere J. Gelabert.